

PARADÍS PINTAT

PEPA PLANA

DIRECCIÓ: FERRUCCIO CAINERO

PARADÍS PINTAT

Creació 2016

PRESENTACIÓ

Qui no ha vist a casa o al menjador dels tiets un d'aquells quadres plens d'angelets? Doncs un d'aquests éssers innocents protagonitza l'últim espectacle de la pallassa Pepa Plana, que aquest cop treballa amb el dramaturg i director Ferruccio Cainero. Un espectacle que, malgrat ser divertit, també ens connectarà amb la cara més tràgica del món on vivim i, com fan els bons pallassos, ens posarà un mirall davant la cara per veure'ns reflectits i interpel·lats.

SINOPSIS

Comencem amb una mena d'àngel, que viu feliç i contenta una vida ideal, però avorrida i amb la sensació que no encaixa en aquesta mena d'espai que tenim al cap com a "cel". Ella té el somni de ser un àngel de la guarda tot i que té algunes confusions entre el que fa un àngel de la guarda i un súper heroi. A més encara no sap volar, no estava previst que mai sortís del quadre, i ben tossuda, fa tot d'intents, fins que casualment, veu que és molt més fàcil nedar que volar i farà cap a sota el mar. I és un cop allí, en aquest món, recreat amb elements de vídeo, que gaudirà del meravellós entorn submarí, fins que es trobarà amb una realitat que no podia ni imaginar. Impactada per l'experiència, tornem a trobar damunt del bufet la nostra àngel. Què ha passat?, com és que ha tornat tant ràpid?, no té ganes de tornar-hi? Sembla que prefereix quedar-se al seu Paradís Pintat. Però hi aguantarà molt de temps?...

NOTA D'INTENCIONS

Des de feia molt de temps, que a l'hora d'encarar una nova producció el tema de les migracions sempre ens voltava pel cap, potser perquè els nostres avis també van ser immigrants.

D'uns anys ençà quan encara més els interessos econòmics passen per damunt de les voluntats polítiques dels ciutadans és obvi que el transit de persones d'una banda a l'altra no s'aturarà, sinó tot el contrari. Es necessari formar una opinió que contraposi el discurs d'alarma que s'emet des de molts mitjans. No és un tema ni fàcil ni amable d'abordar.

L'experiència directa amb la feina que es fa des de Pallassos Sense Fronteres, ens reforça aquesta idea que hem d'intentar canviar la percepció de les migracions com a un fenomen negatiu. Tots els països som fruit de corrents migratòries al llarg dels temps. En el moment que començarem aquest projecte no podíem imaginar el que vindria tot seguit amb la crisi dels refugiats del conflicte sirian. Hem viscut com Europa ha estat incapaç de fer memòria del seu passat recent i a tornat a reaccionar de la pitjor manera possible i encara que hi ha actituds individuals valentes, aquestes només poden posar pedaçs, ha de ser un canvi social el que permeti encarrilar una solució a aquest conflicte, és per això, que tot i que aquesta història no pugui tenir un final feliç de moment, sí que pretén obrir portes i finestres a l'esperança i, especialment, retre homenatge a tots els qui han perdut la vida mentre demanaven l'oportunitat de tenir una vida millor.

Però a més aquesta àngel nostra també denuncia l'actitud de quedar-nos en el nostre espai de confort, el nostre Paradís Pintat. Això és preferir la seguretat d'un espai, d'una feina o d'un entorn determinat que ens ofega, a la inseguretat que suposa sortir d'aquí per buscar un altre camí. Aquest espectacle, es va començar a assajar al centre de creació "La Pallarassa" que la companyia té al Delta del Ebre i després va passar al Teatre de Sant Jaume d'Enveja i al Teatre Principal de Valls. A partir de la idea inicial, és en Ferruccio Cainero qui desenvolupa el guió que es va enriquint amb els assajos. La idea d'aquesta àngel ens permet jugar amb tot un munt de referents col·lectius que ens ajuda a crear un espectacle sense text.

PARADÍS PINTAT *fitxa artística*

Idea Original i guió:	Ferruccio Cainero
	Pepa Plana
Direcció:	Ferruccio Cainero
Pallassa:	Pepa Plana
Veu en off:	David Verdaguer
Producció:	La Vaca Flaca
Escenografia:	Lali Canosa
Vídeo:	Estudi Nueveojos
Vestuari:	Rosa Solé
Il·luminació:	Yuri Plana
Atrezzo:	Oriol Blanchar
Fotografia:	Roser Arques

Pel que fa a l'equip de treball, ja hem destacat la incorporació a la direcció i dramaturgia d'en Ferruccio Cainero (www.ferrucciocainero.ch) que ha compartit l'autoria amb la Pepa Plana. Aquest és el canvi determinant per arrencar la producció, seguint amb el costum d'incorporar nous col·laboradors en cada projecte per enriquir la creació, tenint en compte que és un altre espectacle unipersonal.

L'altra novetat dins la nostra trajectòria ha estat la utilització de elements de vídeo per recrear el moment més dramàtic de l'espectacle. Això ha estat gràcies a la col·laboració amb l'equip de Nueveojos (www.nueveojos.com), un estudi amb molta experiència en grans muntatges espectaculars i amb moltes ganes de participar en muntatges teatrals ben diversos.

L'espectacle es va estrenar 14 de juliol del 2016 en el marc del Festival Grec de Barcelona on es va fer dues funcions més els dies 15 i 16. Després va passar per la "Feria de Ciudad Rodrigo" i tant a un lloc com a l'altre va tenir molt bona acollida tant pel públic com per la crítica.

La temporada a Barcelona es va realitzar del 25/01 al 19/02 del 2017 i seguidament es va començar la gira.

LA PREMSA HA DIT

Paradís Pintat

Con Paraíso Pintado, Pepa Plana nos arroja en la comodidad de la risa para terminar sumergiéndonos en un momento de intensa emoción, de esos que te pellizcan las entrañas. Hay mucho y bueno en este espectáculo: el juego incesante en escena, el tierno y sutil latido del corazón del payaso, el gesto, la mirada, la necesidad de comunicar. Y es tanto lo que tiene que decir que hasta le sobran las palabras. En su lugar nos ofrece alas para volar y soñar. **Joaquín Melguizo, Heraldo de Aragón.**

Rere el seu nas, la seva ànima, Pepa Plana aconseguix el que vol: que el públic se l'estimi. Riure, plorar o emocionar-se és conseqüència d'aquesta admiració. L'espectador, des del minut u, ja ha quedat atrapat en la màgia que sap desprendre la pallassa, que domina tots els elements de l'escena. **Toni Polo, Recomana.**

Compromès, crític, rebel, divertit, punyent i colpidor. Nou us perdeu el nou espectacle de Pepa Plana. **Marcel Barrera, Zirkólíka.**

El público tributó a la conclusión del espectáculo una larga ovación a la protagonista, que se llegó a emocionar sobre las tablas de Los Sitios. **David Rodríguez, Salamanca al Día.**

Humana i expressiva, Pepa Plana té una gran capacitat per emfatitzar amb els espectadors, fer-los riure i emocionar-los. **Núria Cañamares. Recomana**

Pepa Plana és tendra de gest, ingènua de situació però amb un caràcter fort que deixa petja. La seva narrativitat escènica, més enllà dels divertits i provocadors gags, atrapa aquest cop l'ànima de l'espectador i li fa una sacsejada, que convida a rebel·lar-se, a actuar. **Jordi Bordes, Recomana.**

Pepa Plana en una pallassa blanca de nas vermell que omple l'escena sense que li calgui parlar gaire, que es posa els espectadors a la butxaca i que converteix l'art del clown en un crit de rebel·lia contra la injustícia i el cinisme del poder establert contra els més desvalguts. **Andreu Sotorra, Recomana.**

Espíritus libres como Pepa Plana, una maravillosa payasa blanca capaz de hacer reír mientras llora por dentro. Y, gracias a la dulzura, la débil pero irrenunciable posibilidad de la esperanza. Y buscar. Siempre buscar. Siempre libres. Los paraísos perdidos a través de los ojos de una payasa angelical. **Jonás Saiz. La Rioja**

TRAJECTÒRIA EQUIP ARTÍSTIC

Ferruccio Cainero, director, dramaturg

Ferruccio Cainero, nascut a Udine el 1953, viu a la Suïssa italiana i és un artista de reconeguda trajectòria. El seu vocabulari teatral, senzill però complet, és particularment versàtil i amb una sòlida base tècnica que té les seves arrels en la tradició de la Comèdia Dell'Arte. Als seus espectacles els records familiars i simples fets de la vida quotidiana es transformen en meravelloses epopeies surrealistes, hilarants, tràgiques i que rasant una mica, donen interpretacions inesperades i enlluernadores del nostre temps. Durant molts anys Ferruccio Cainero fascina i conquesta el públic a l'Europa central amb la seva habilitat i autenticitat que és l'evidència d'un virtuosisme que no té fronteres lingüístiques. En els últims 30 anys Cainero ha escrit i posat a escena 40 obres de teatre. Moltes d'elles han estat grans èxits i algunes han viatjat per tot el món durant anys i segueixen en cartell.

Com a director Cainero treballa per a grans i petits teatres i companyies de teatre, sobretot a Alemanya, Suïssa i Itàlia, on ha fet el seu nom com un gran coneixedor de la Comèdia Dell'Arte.

Potser les direccions que més renom han obtingut a casa nostra son les dues que ha portat a terme amb la pallassa Gardi Hutter, "Giovanna d'ArPpo" i "Come un topo nel formaggio"

Ferruccio Cainero ha estat també distingit amb premis importants:

2008 premi. Willhelmshavener Knurrhahn

2006 Premi Internacional de narrativa "L'Orella d'Or de Graz"

2003 Premi Internacional de Cabaret SalzburgerStier

2002 Schweizer Kleinkunst Preis

<http://www.ferrucciocainero.ch>

Pepa Plana, actriu i pallassa catalana, nascuda a Valls, Tarragona, el 2 de maig de 1965, és un referent nacional en el gènere per la qualitat dels seus espectacles i per la seva contribució en la visualització de les pallasses, destacant com una de les figures europees.

Pepa Plana és una pallassa que prové del món de la interpretació. Llicenciada al Institut del Teatre de Barcelona l'any 1989, que després dels seus primers passos va fundar la companyia Pretèrit Perfecte amb la que varen crear i girar tres espectacles. També va participar en col·laboracions més exòtiques com la companyia turca Sandimay. I no va ser fins al 1998 que va donar el pas definitiu a crear la seva pròpia companyia amb una clara intenció de fer teatre de pallassos pensats per a un públic adult i és així com estrena l'espectacle **“De Pe a Pa”**, a la Fira de Tàrraga, que després va portar a la Sala Muntaner de Barcelona on es va mantenir vuit mesos en cartell.

L'any 2000, presenta al IXè Festival de Pallassos de Cornellà l'espectacle **“Giulietta”** amb el que després torna a la Sala Muntaner per fer-hi temporada. Amb tots dos espectacles ha recollit varis premis a més de molt bones crítiques.

És a la Fira de Tàrraga 2004 que presenta el tercer espectacle, **“Hatzàrdia”**, estrenat al Teatre Fortuny de Reus en el marc de la Fira de Circ-Trapezi 04. És el primer cop que juga amb un codi no verbal.

“L’atzar” estrenat al Teatre Tantarantana BCN al Novembre Vaca del 2004, és un espectacle inspirat en **“l’Hatzàrdia”**, de format més reduït tècnicament per així poder viatjar més fàcilment i representar-lo en espais més acollidors.

I al gener del 2010 estrena **“Penèlope”**, també sense text, en el marc del Festival Pallassodrom de Vila-seca i comença a girar fent temporada a la Sala Muntaner durant cinc setmanes a l’abril i maig del 2010. Tots aquests espectacles segueixen en cartell.

Amb **“Èxode”**(2011), per primer cop comparteix escena amb dos altres reconeguts pallassos, Joan Montanyès ‘Monti’ i Joan Valentí ‘Nan’, per tal d’explicar la duresa de les grans migracions per motius polítics i econòmics.

Durant el 2012 i 2013, inicià una nova etapa de la mà del **Cirque du Soleil**, amb la creació i gira del espectacle **“Amaluna”** de la prestigiosa companyia Quebequesa.

Amb **“Despistats”** (2014) conjuntament amb en Toti Toronell, començà amb els espectacles de teatre de carrer per obrir una altra finestra per guaitar el món.

Seguidament, al Festival Grec de Barcelona 2016, es va estrenar el nou unipersonal **“Paradís Pintat”**, amb el que insistim en el drama diari de les migracions.

Al 2017, estrena **“Suite”**, un altra aposta pel teatre de carrer que ha girat pels principals festivals d’estiu de casa nostra.

Al octubre del 2018. Estrena **“Veus que no veus”** al Festival de Pallassos de Cornellà. Aquest cop és un duo de la Pepa com a pallassa augusta i la Noël Olivé com a pallassa blanca, que fan una mirada als números clàssics de pallassos. Però evidentment i seguint amb el segell de la companyia, no només és un espectacle de pallasses molt divertit, si no que també te un alt contingut reivindicatiu.

Juntament amb el reconeixement del públic ha estat guardonada amb nombrosos premis, on destacariem el **Premi Nacional de Cultura 2014** atorgat per la Generalitat de Catalunya.

Tot això ha fet que Pepa Plana sigui la pallassa catalana més reconeguda i que el seu camí hagi servit per obrir un nou mercat en el panorama teatral de l'estat, i que cada nou projecte s'esperí amb expectació.

Pepa Plana ha estat també la directora artística del Festival Internacional de Pallasses d'Andorra, absolut referent del gènere, de caràcter bianual, des de la primera edició, el 2001 fins a la última el 2009. I al maig del 2018, torna aquest festival en un format molt més reduït, de caràcter anual, i amb la voluntat de recuperar poc a poc la volada que va tenir, dirigit també per Pepa Plana.

Altres produccions en les que ha participat són:

La “La història del petit sastre” de l'Orquestra de Cambra de Granollers, en la que la Pepa explica el conte dels Germans Grimm, amb l'acompanyament de l'esmentada orquestra sota la direcció de Francesc Guillén. La direcció escènica de l'obra corre a càrrec d'en Pep Bou. Es la primera vegada que participa en un espectacle pensat per a públic familiar.

“Un Tramvia anomenat Desig”. Producció de l'Escena Nacional d'Andorra, suposa una revisió del clàssic de Tennessee Williams amb una nova mirada al personatge de la “Blanche” que la Pepa interpreta amb tot el seu ba-gatge de pallassa.

Estrenat al Teatre Comunal d'Andorra la Vella el 14 i 15 de Novembre del 2008, fa temporada a la Sala Muntaner de Barcelona el Gener del 2009 on va omplir totes i cadascuna de les funcions.

Com a reconeixements podem destacar

- Premi Cultura de l'Associació Periòdica de Premsa en Català 2019
- Premi del "Público de la XXXV Mostra Internacional de Teatro Cómico e Festivo de Cangas"
- Premi Zirkòlika al Millor Espectacle de Circ de Sala o Carpa del 2017
- Premi Nacional de Cultura 2014**
- Títol de reconeixement de l'Ajuntament de Valls
- Premi del Públic a la Gala dels Premis de la Revista Zirkolika, per **PENÈLOPE**
- Premi Sabatot Alegre, 9a Setmana del Pallaso, Castellar del Vallès, per la trajectòria.
- Premi ARC 2004 en la categoria de circ per l'espectacle "Giulietta"
- Menció Honorífica per l'espectacle "Giulietta" en el IXè
- Festival Internacional de Plassos de Cornellà.
- Premi Aplaudent FAD 1999 per l'espectacle "De Pe a Pa"

www.pepaplana.cat

Lali Canosa, Espai Escènic

Artista polièdrica i visual, treballa en el camp de l'art i l'espectacle. Llicenciada en Filosofia i Lletres per la Universitat Autònoma de Barcelona i en Escultura. En el món de l'escena, dansa, teatre o cinema ha treballat amb les companyies i directors de caire més radicalment contemporani: Los Rinos, La Fura dels Baus, Andrés Morte, Marcel·lí Antúnez, Els Joglars, Roger Bernat, Sol Picó, SenzaTempo, Calixte Bieito, Bigas Luna, Mireia Tejero, Mónica Muntaner, Tom Tykwer, Fernando Trueba, Áurea Martínez Fresno, ...

Els seus darrers treballs: el disseny d'una experiència gastronòmica/audiovisual amb El Celler d'en Roca a l'Arts Santa Mònica de Barcelona, la programació d'un cicle d'art performatiu al Centre Cultural el Born, l'espectacle de dansa/concert Animalize.me a Munich, el film Born, i algunes col·laboracions en publicacions, accions, audiovisuals, ...

En aquest moment, tornant de l'Habana, on ha presentat el seu darrer treball a la VII Edición de la 'Bienal Internacional de Dramatúrgia La Escritura de la/siferencia/s', i treballant en diversos projectes de caràcter expositiu.

Nueveojos, Vídeo

Estudi de creació audiovisual

A Nueveojos es dediquen a la comunicació audiovisual amb un interès particular pel món de la cultura. Conceben aquesta feina des d'una perspectiva d'autor, és per això que cada projecte constitueix un espai obert de creació.

Des de 2008 donen servei a productores, agències, institucions públiques, artistes i tota mena de creadors.

Són un equip format per tres realitzadors experts en postproducció i direcció d'art que col·labora amb els millors especialistes i creatius. Entenen la producció des d'una òptica multidisciplinària i cooperativa, per això cada encàrrec es converteix en una peça de comunicació única.

En definitiva, comuniquen idees amb imatges.

<http://www.nueveojos.com>

Rosa Solé, Vestuari

Rosa Solé debuta en el món professional a la Botiga dels Horrors a l'any '86. Els dos anys següents fa treballs al taller de vestuari de Toni Langa i fa col·laboracions amb l'antic taller del Teatre Lliure. A partir del '89 i fins al '98 forma part de la companyia Comediants on desenvolupa la seva creativitat per diverses produccions. Ha col·laborat també amb el taller de construcció d'escenografies dels Germans Castells i ha realitzat la construcció de vestuari per companyies com Monti & Cia i treballs de disseny i confecció per nombroses companyies d'arts de carrer, dansa i circ com La Fura dels Baus, Circ Cric, Los Galindos, Els Gingers, Los 2Play, La Industrial Teatrera, el mag Sergi Buka, Escarlata Circus, Alain Vigneau, Cia. Pep Bou, Tricycle, Manolo Alcántara, Nats Nuts Dansa, Teatro Circo Price, Senza Tempo, l'espectacle Tranuites de Lluís Danés. Nombroses entitats la sol·liciten pels seus espectacles com Caixa Fòrum, L'obra social de la caixa i Cosmo Caixa, l'Auditori de Música, entre d'altres. Realitza col·laboracions amb diversos artistes com Carme Solé, Jaume Plensa, Lluç Castells, Xavi Erra, Xavier Mariscal i Maria Espluga entre altres.

Des de el 2002 dissenya i confecciona el vestuari de totes les produccions de la Cia. Pepa Plana.

Yuri Plana, Disseny de il·luminació

Yuri Plana es va formar al CC. La Bòbila de l'Hospitalet del Llobregat el 2008, i és des de llavors que combina els seus treballs de tècnic de llum i so per la Companyia Pepa Plana amb tot un seguit d'altres professionals. El 2009 és el tècnic de so i llums de El Musical Més Petit II- R i J Veïns i Estrangers. També ha treballat com a tècnic de so per altres companyies catalanes de renom com la Cia. Marta Carrasco al Dies Irae, en el Rèquiem de Mozart o la Companyia Teatre al Detall per als que a més de ser-ne el tècnic, també fa el disseny de llums dels seus espectacles. Yuri Plana treballa també habitualment amb companyies amb un recorregut més recent com Cia. Daromai i Cia. Alba Sarraute. Col·labora també amb espais d'exhibició com el Teatre Plaza de Castelldefels, Teatre Auditori de Salou, Sala Trono de Tarragona, on cal destacar la seva participació al muntatge Red Pontiac a la mateixa sala. És també tècnic de llums al Festival Castell de Peralada (Girona) des de el 2009.

CIA PEPA PLANA

www.pepaplana.com

<https://youtu.be/M9C3dmN4JDk>

<https://twitter.com/PepaPlana>

<https://www.facebook.com/pepa.plana.9/>

DISTRIBUCIÓ

Oriol Blanchar

Tel. +34 617 454 650

oriol@pepaplana.com

“PARADÍS PINTAT “ ÉS UNA PRODUCCIÓ DE:

amb la coproducció:

amb la col·laboració de:

agraïments:

 Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

CARLO MÔ